

REJSEBREV 5. EFTERÅR 2016.

Mandag den 3. oktober. Vi forlader vores lidt tvungne eksil, i daglig tale kaldet ”reservatet”. Men når det nu ikke kunne være anderledes, var det såmænd ikke så ringe endda. Men 28 dage samme sted, er nu ikke lige vores kop te. At fortsætte sydover gennem Albanien, vil være at udfordre skæbnen, så vi vender næsen nordover med kurs mod **Dubrovnik i Kroatien.**

Lidt proviantering i vores lille supermarked bliver der dog tid til på vejen. Priserne er lave her i Montenegro, så det ville være dumt at køre forbi.

Kystvejen nordpå er vidunderlig smuk, og vi kunne have valgt at fortsætte rundt omkring **Kotor bugten**, med den tur tog vi for et par år siden, så vi vælger i stedet den lille færgeoverfart ved indsejlingen til bugten, og sparer derved adskillige kilometer.

Og så har vi jo lidt med færger! Det er nu meget hyggeligt!

Lidel forsøger ihærdigt at købe iDEA!

Færgefart, Kotor bugt.

Vi havde vel egentlig ingen forventninger, hvis vi blot kom over på et eller andet tidspunkt. Men blev kendelig overrasket, da vi erfarede at man sejlede pendulfart med 4 små færger, der hver gang var lastet fuldt ud. Overfarten tog ca. 10 min. og kostede 9,00 € for camper og to personer.

Indsejlingen til Kotor bugten.

Efter et par hundrede kilometer, hvor Fiat én har opført sig eksemplarisk, har vi udsigt til Dubrovnik og den gamle bydel. Indkørslen sydfra er imponerende og meget smuk.

I Kroatien er der ikke noget der hedder "fricamping", hvor man finder en lille listig plet at slå sig ned på.

Gør man det, varer det ikke mange halve timer før en venlig betjent ankommer, og gør en opmærksom på sin "fejltagelse".

Vi gør derfor som alle andre.

Finder en passende campingplads, og slår os til ro der.

Camping Solitudo ligger tæt på den gamle by, og der er bus lige uden for pladsen. Og en fornuftig badestrand.

Dubrovnik.

Camping Solitudo.

Stadig sommer og badevejr.

Tirsdag den 4. oktober.

Fantastisk vejr.

Næsten for godt til en bytur.

Det bliver det nu alligevel til,
fra først på formiddagen.

Dubrovniks gamle bydel er på
UNESCO's liste over verdens
kulturarv. Og med god ret. Den
er simpelthen enestående.

Under borgerkrigen fik den
ganske vist nogle alvorlige
skrammer i lakken, men de er
for længst udbedret.

Turistidyllen har igen – på godt
og ondt – sænket sig over
byen. Og turister! Dem er der
mange af.

Dubrovnik. Gadebelægningen er nærmest blankpoleret.

Havnemolen. Pragtfuld i det gode vejr.

Fin udsigt fra frokostrestauranten.

Bevæger man sig blot ganske få skridt bort fra hovedstrøget, kan man stadig opleve almindelig sydlandsk idyl og hverdag. Men den sidste fisker – som vi oplevede for et par år siden – har tilsyneladende kastet håndklædet i ringen. Eller garnet på kajen. Vi spejdede forgæves efter hans lille jolle i havnen! Jo! Og så har de da også noget humoristisk sans her borte fra alfarvej. Så helt katolske er de nu ikke alle sammen! Springvandet er ikke *Manneken Pis* og var i øvrigt tørlagt, da vi trillede forbi!

Hverdag i sidegaderne.

